

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (pārstrādāta redakcija)”

(COM(2016) 465 final)

un

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu, un ar ko groza Padomes Direktīvu 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji”

(COM(2016) 466 final),

un

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido kopēju procedūru attiecībā uz starptautisko aizsardzību Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES”

(COM(2016) 467 final)

(2017/C 075/16)

Ziņotājs: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Līdzziņotājs: **Cristian PÎRVULESCU**

Apspriešanās	Eiropas Savienības Padome, 7.9.2016. Eiropas Parlaments, 12.9.2016.
Juridiskais pamats	Līguma par Eiropas Savienības darbību 304. pants
Atbildīgā specializētā nodaļa	Nodarbinātības, sociālo lietu un pilsoniskuma specializētā nodaļa
Pieņemts specializētās nodaļas sa- nāksmē	22.11.2016.
Pieņemts plenārsesijā	14.12.2016.
Plenārsesija Nr.	521
Balsojuma rezultāts	211/2/5
(par/pret/atturas)	

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1. Vispārīgi secinājumi un ieteikumi

1.1.1. EESK uzskata, ka ir jāveic kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) taisnīga, efektīva un lietderīga reforma un jāizveido patiesi kopēja procedūra, kas ir uzticama, elastīga un efektīva un pilnveido tās iespējas taisnīgi un likumīgi piekļūt Eiropas Savienībai, kuru pamatā ir vajātu personu cilvēktiesību ievērošana.

1.1.2. Jāņem arī vērā LES 2. pantā skaidri norādītais, ka Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības. Šīs vērtībām dalībvalstīm ir jābūt kopīgām sabiedrībā, kur valda plurālisms, tolerance, taisnīgums, solidaritāte un kur nav diskriminācijas, kā arī valda sieviešu un vīriešu līdztiesība.

1.1.3. Turklāt LESD 78. pantā noteikts, ka ES īsteno kopēju patvēruma politiku: tādēļ jāierosina patiešām kopēja un obligāta sistēma visām dalībvalstīm, lai saskaņotu valstu tiesību aktus, vai – ja tas neizdodas – vismaz ieviestu kopēju sistēmu lēmumu par patvērumu savstarpējai atzīšanai dalībvalstīs. Tas darīs iespējamu īsti kopēju Eiropas patvēruma sistēmu: citādi nebūs iespējams novērst tā dēvēto “sekundāro pārvietošanos”, kad starptautiskās aizsardzības lūdzēji meklē valstis, kas piedāvā labākos uzņemšanas apstākļus Eiropas Savienībā.

1.1.4. Svarīgi uzsvērt, ka 28 dalībvalstu ES kopējais iedzīvotāju skaits ir kādi 510 miljoni un EK 2015. gada rudenī izvirzītie priekšlikumi par aptuveni 160 000 cilvēku, kas lūdz starptautisko aizsardzību, pārcelšanu nozīmē, ka būtu jāuzņem aptuveni 0,03 % no visa ES iedzīvotāju skaita: citas valstis, kas nav ES dalībvalstis, ir uzņēmušas miljoniem starptautiskās aizsardzības lūdzēju.

1.1.5. Kopumā EESK atzinīgi vērtē veiktos sistēmas uzlabojumus, piemēram, ir precizētas tiesības un pienākumi saistībā ar procedūras pieejamību, jēdziens “mazāk aizsargāts” aizstāts ar jēdzienu “īpašas uzņemšanas vajadzības” un noteikti skaidri kritēriji to novērtēšanai, ieviestas lielākas garantijas nepilngadīgajiem un paplašināts jēdziens “ģimene”.

1.1.6. EESK pauž bažas par pamattiesību ierobežošanu, piemēram, ierobežotu pārvietošanās brīvību, ierobežotām nepilngadīgo tiesībām uz izglītību, procedūru, ko pie robežām piemēro nepilngadīgiem, iespējamo individuālas pieejas trūkumu, veicot “drošas valsts” jēdzienu analīzi, ierobežotas garantijas attiecībā uz turpmākiem pieteikumiem un paātrinātām procedūrām, aizsardzības statusu automātisku pārskatīšanu un represīvu pieeju ar uzņemšanas apstākļiem saistītajos ierobežojumos.

1.1.7. EESK iesaka standartizēt aizsardzības statusus, likvidēt bēgļa statusa un alternatīvās aizsardzības statusa atšķirības attiecībā uz uzturēšanās atļaujas termiņu, tās atjaunošanu un sociālās palīdzības ierobežojumiem alternatīvās aizsardzības saņēmējiem.

1.2. *Ieteikumi attiecībā uz priekšlikumu regulai par kvalifikāciju*

1.2.1. EESK iesaka priekšlikumā iekļaut Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) kritērijus attiecībā uz iespējas rast aizsardzību valsts robežās novērtēšanu, proti, atbilstības analīzi un pamatotības analīzi, nepārprotami nosakot, ka 8. pants nav piemērojams gadījumos, kad vajāšanu veic valsts.

1.2.2. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru pierādīšanas pienākums ir jāuzņemas gan pieteikuma iesniedzējam, gan atbildīgajai iestādei un jāsaglabā atbildīgās iestādes pienākums “aktīvi sadarboties ar pieteikuma iesniedzēju”.

1.2.3. EESK iesaka personas izslēgšanas no bēgļa statusa pamatojuma un attiecīgo klauzulu piemērošanas ierobežojošā rakstura novērtēšanā paredzēt samērīguma novērtējumu, svītrojot Kvalifikācijas regulas 12. panta 6. punktu, lai novērstu tādu izslēgšanas iemeslu automātisku piemērošanu, kuros nav ņemti vērā pieteikuma iesniedzēja īpašie apstākļi.

1.2.4. Jāgarantē, ka starptautiskās aizsardzības statusu pārskatīšanas procedūrās tiek veikta individuāla analīze, ņemot vērā konkrētos apstākļus un šajās procedūrās, ko nevar piemērot automātiski, ievērojot procesuālas garantijas.

1.2.5. Saistībā ar bēgļa statusa pārskatīšanu jānorāda, ka katra jauna procedūra rada papildu administratīvā sloga un diskrecijas slāni. Ja vienā valstī ir liels bēgļu skaits, pārvaldes iestādes var viegli kļūt pārslogotas un pieņemt pārsteidzīgus un, iespējams, patvaļīgus lēmumus. Tādēļ vajadzīgs, lai attiecīgajās iestādēs strādā pietiekami daudz darbinieku un lai tās būtu pienācīgi apmācītas veikt pārbaudes un pārskatīt bēgļa statusu.

1.2.6. Jānošķir aizsardzības statusa izbeigšana, izslēgšana no to personu loka, kam piešķirts aizsardzības statuss, statusa atņemšana, statusa neatjaunošana un statusa izbeigšanās, nepieļaujot atkārtošanos un neskaidrības saistībā ar faktiskajiem apstākļiem, kuri ir izraisījuši katru atsevišķo gadījumu, un paredzot stingrus kritērijus šo statusu piemērošanai.

1.2.7. Jāatsakās no personu, kurām piešķirta starptautiska aizsardzība, brīvības pārvietoties dalībvalsts ietvaros ierobežošanas, jo tas ir pretrunā Ženēvas konvencijas 26. pantam.

1.2.8. Regulas par kvalifikāciju, ar ko groza direktīvu par pastāvīgajiem iedzīvotājiem, 44. pants, kurā paredzēts, ka piecu gadu likumīgās uzturēšanās periods jāatsāk par jaunu, ja konstatēts, ka persona nelikumīgi uzturējusies ārpus dalībvalsts, kas viņai piešķirusi starptautisko aizsardzību, ir jāsvīturo, jo tas ir pretrunā 2015. gada maijā pieņemtās Eiropas programmas migrācijas jomā mērķim.

1.3. Ieteikumi attiecībā uz priekšlikumu regulai, ar ko izveido kopēju procedūru

1.3.1. EESK atgādina, ka reglamentēšana ar regulas palīdzību nedrīkst novest pie tā, ka ieviesto stingro atbilstības kritēriju dēļ un ierobežoto tiesību un procesuālo garantiju dēļ pazeminās aizsardzības standartus.

1.3.2. EESK iesaka atteikties no jēdzienu “droša trešā valsts”, “pirmā patvēruma valsts” un “droša izcelsmes valsts” automātiskas piemērošanas un termiņu saīsināšanas un garantēt procedūru automātisku apturēšanu pārsūdzības gadījumā.

1.3.3. Personas brīvības ierobežošanas vai aizturēšanas gadījumos jāpalielina garantija, ka katrs gadījums tiek novērtēts atsevišķi, pamatojoties uz samērīguma, nepieciešamības un izņēmuma apstākļu kritērijiem.

1.3.4. Jāpalielina arī garantijas administratīvas aizturēšanas gadījumos, skaidri nosakot aizturēšanas laika ierobežojumus un pieļaujot aizturēšanu tikai ārkārtas gadījumos.

1.3.5. Jāatsakās no ieceres negarantēt tiesības uz bezmaksas juridisko palīdzību par nepamatotiem uzskatītu pieteikumu gadījumos vai tādu turpmāku pieteikumu gadījumā, kuri nesatur jaunus pierādījumus vai argumentus, jo tādējādi tiktu pārkāptas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. pantā nostiprinātās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

1.3.6. Paātrinātājās procedūrās, robežpostēnos un turpmāku pieteikumu gadījumā būtu jānodrošina tādas pašas procesuālās garantijas kā parastajā procedūrā.

1.3.7. Pirms oficiālā pieteikuma iesniegšanas iesniedzējiem būtu jānodod laiks atpūsties un atgūties.

1.4. Ieteikumi attiecībā uz priekšlikumu direktīvai, ar ko nosaka uzņemšanas standartus

1.4.1. Represīvas pieejas, liedzot, ierobežojot, atsakot vai mainot uzņemšanas apstākļus, vietā būtu jāizmanto pozitīvu stimulu pieeja, lai tādējādi novērstu sekundāru pārvietošanos. Represīva pieeja ir īpaši nesamērīga gadījumos, kad pieteikuma iesniedzēji neprasa starptautisku aizsardzību pirmajā dalībvalstī, kurā viņi ieceļojuši neatbilstīgi vai uzturējusies likumīgi.

1.4.2. Uzņemšanas apstākļu, procedūru un atbilstības kritēriju regulēšanai būtu jāizmanto viens un tas pats juridiskais instruments, lai nepieļautu atšķirības savstarpēji saistītu noteikumu tiešā piemērošanā.

1.4.3. Nedefinēti juridiskie jēdzieni, piemēram, “cilvēka cienīgs dzīves līmenis” vai “bēgšanas iespējamība”, būtu jāierobežo vai jāsvīturo, ņemot vērā to piemērošanas sekas un dalībvalstu rīcības brīvību galīgo kritēriju noteikšanā.

1.4.4. Saskaņā ar Dublinas regulas priekšlikumu būtu jāaptver arī citi ģimenes locekļi, piemēram, māsas un/vai brāļi un citi radnieki.

1.4.5. Pieteikuma iesniedzējiem, kas ieradušies no drošām izcelsmes valstīm, nedrīkst liegt piekļuvi darba tirgum, jo tā būtu diskriminācija valstspiederības dēļ.

1.4.6. Jāatceļ nosacījumi attiecībā uz tiesībām piekļūt darba tirgum, sociālajam nodrošinājumam un sociālajai palīdzībai.

1.4.7. Jānodrošina arī nepilngadīgo pilnas tiesības uz izglītību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tiesību uz veselības aprūpi gadījumā.

2. Piezīmes attiecībā uz regulu par kvalifikāciju

2.1. EESK atbalsta standartu, kas attiecas uz patvēruma procedūrām, atzīšanu un aizsardzību, turpmāku saskaņošanu ES līmenī. Procedūras, atzīšanas rādītāji, nodrošinātās aizsardzības saturs un starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem un saņēmējiem nodrošinātie uzņemšanas apstākļi dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgi.

2.2. Dažādu iemeslu dēļ dalībvalstis patvēruma jomā ir izstrādājušas savas institucionālās procedūras. Tas veicina sekundāru pārvietošanos un nenodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret pieteikuma iesniedzējiem Eiropas Savienības teritorijā. Atšķirības starp dalībvalstīm varētu būtiski ietekmēt pamattiesību aizsardzību, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartā paredzēto cilvēka cieņas aizsardzību, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, vārda un informācijas brīvību, tiesības uz izglītību, brīvu profesijas izvēli un tiesības piekļūt darba tirgum, darījumdarbības brīvību, tiesības uz patvērumu, tiesības uz nediskrimināciju, bērnu tiesības, sociālo drošību un sociālo palīdzību un veselības aprūpi.

2.3. EESK atzinīgi vērtē to, ka tiek veidota sistēma ar mērķi Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras vadībā iegūt, organizēt un izplatīt informāciju par stāvokli izcelsmes un tranzīta valstīs. Šāda sistēma veido pamatu lēmumu par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu reālai saskaņošanai. Tomēr nav skaidrs, cik lielā mērā valstu iestādes sniegto informāciju ņems vērā un kā nodrošināt, lai tās to darītu. Lai nepieļautu ļoti atšķirīgu lēmumu pieņemšanu, sistēmai būtu vienkāršā veidā un skaidri jānorāda valstis, kuras uzskatāmas par nedrošām.

2.4. Saistībā ar 7. pantu par aizsardzības nodrošinātājiem jānorāda, ka svarīgi ir pareizi novērtēt privātā sektora dalībnieku un starptautisko organizāciju spējas nodrošināt aizsardzību. Līdzekļu trūkuma un juridiskās nenoteiktības dēļ abām grupām ir ļoti grūti nodrošināt stabilu un ilgtermiņa aizsardzību, it īpaši pilsoņu kara vai smagu valdības represiju gadījumā.

2.5. Pieteikuma iesniedzēja iespēja saņemt iekšējo aizsardzību ir svarīgs faktors lēmuma par aizsardzības piešķiršanu pieņemšanā. Attiecīgajām iestādēm jāņem vērā visi apdraudējumi, ko personas drošībai var radīt iekšējā pārvietošana. Drošas teritorijas var ātri kļūt nedrošas dažādu iemeslu dēļ – militārā sakāve, ārvalstu palīdzība un iejaukšanās, sabotāža un teroristu uzbrukumi. Pat ja 8. pantā ir skaidri norādīts, ko nozīmē "drošs", tostarp saistībā ar drošu ceļošanu un aizsardzības pieejamību, pieejamos datus un faktus interpretēt Eiropas valstu iestādes.

2.6. Vajāšanas darbību definīcija 9. pantā ir visaptveroša un atbilst Konvencijas par bēgļu statusu (Ženēvas konvencijas) 1. panta A daļai. Minētais pants, kā arī 10. pants par vajāšanas iemesliem un 6. pants par vajāšanas vai būtiska kaitējuma nodarītājiem būtu jāinterpretē tā, lai tiek ņemtas vērā gan valsts iestāžu, gan nevalstisko dalībnieku veiktās vajāšanas darbības. Politiskās represijās un iekšējā karā izmantotās metodes liecina, ka vardarbības aktus veic dažādas pusmilitāras un kaujinieku grupas, ko augstākā līmenī piesedz valsts iestādes, parasti noliedzot jebkādu līdzdalību.

2.7. EESK jau ilgi rosina saskaņot aizsardzības, ko nodrošina bēgļiem un alternatīvās aizsardzības saņēmējiem, saturu ⁽¹⁾. Aizsardzības saturs ir vēl viens svarīgs sekundārās pārvietošanās virzītājspēks Eiropas Savienībā. Komiteja tomēr uzsver, ka tā rosina saskaņošanu, kuras mērķis nav zemākais, bet gan augstākais aizsardzības līmenis. Komisijas priekšlikumā ir paredzēti vairāki lietderīgi pasākumi virzībā uz šo mērķi.

2.8. Vajadzīgi precizējumi par informācijas sniegšanu, uzturēšanās atļaujām un ceļošanas dokumentiem. Jāatzīmē, ka ir precizēti noteikumi attiecībā uz darba tirgus pieejamību un ir paaugstināts aizsardzības līmenis, piemēram, tādās jomās kā darba apstākļi, biedrošanās brīvība un piekļuve ar nodarbinātību saistītas izglītības iespējām, un šajās jomās starptautiskās aizsardzības saņēmējiem ir tādas pašas tiesības kā attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgajiem. Tā tas ir arī kvalifikāciju atzīšanas, sociālā nodrošinājuma, sociālās palīdzības un veselības aprūpes jomās.

⁽¹⁾ Skatīt Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un piešķirtās aizsardzības saturu" COM(2009) 551 galīgā redakcija/2 – 2009/0164 (COD) (OV C 18, 19.1.2011., 80. lpp.).

2.9. Būtiski sekmīgas integrācijas elementi ir iespējas piekļūt integrācijas pasākumiem – valodu kursiem, pilsoniskās ievirzes un integrācijas programmām un profesionālajai apmācībai. Integrāciju sekmējoši pasākumi ir vērtējami ļoti atzinīgi un būtu jāatbalsta.

2.10. Tomēr, ja dalība integrācijas pasākumos ir priekšnosacījums piekļuvei citiem pakalpojumiem, piemēram, sociālajai palīdzībai (sk. 34. pantu), var rasties problēmas, un šādi noteikumi būtu jāformulē piesardzīgi. Lai veicinātu līdzdalību, integrācijas pasākumiem ir jābūt ļoti pieejamiem un noderīgiem. Starptautiskās aizsardzības saņēmēji varētu būt izslēgti arī no integrācijas pasākumiem un pakalpojumiem, kuru saņemšanas nosacījums ir dalība šādos pasākumos, piemēram, valodu apguves, izglītības un nodarbinātības jomā.

3. Piezīmes par priekšlikumu regulai, ar ko izveido kopēju procedūru

3.1. EESK atzinīgi vērtē priekšlikumu un tajā izvirzīto mērķi izveidot patiešām vienotu procedūru efektīvai, taisnīgai un saskaņotai starptautiskajai aizsardzībai. Izvēlētais instruments – regula, kas ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, – ir vajadzīgs, lai panāktu saskaņotākus un vienotākus patvēruma procedūru rezultātus visās dalībvalstīs. EESK uzskata, ka regulas izvēle ir solis pareizajā virzienā, ļaujot ierobežot sekundāro pārvietošanos starp dalībvalstīm un tādējādi atvieglojot solidaritātes principa īstenošanu.

3.2. Procedūrām jābūt skaidrām un jānodrošina pārredzamība. Sešu mēnešu termiņa saglabāšana procedūras izmantošanas uzsākšanai pieteikuma iesniedzējam un pieteikuma izskatīšanas pabeigšanai gan administratīvajā, gan tiesu iestāžu posmā ir pamatota.

3.3. Attiecībā uz izņēmumiem ir jāprecizē nepamatotu un nepieņemamu prasījumu definīcija.

3.4. EESK pilnībā atbalsta to, ka Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra sniedz palīdzību dalībvalstīm, kas saņem nesamērīgi daudz vienlaicīgu pieteikumu.

3.5. EESK atzinīgi vērtē procesuālās garantijas pieteikuma iesniedzēju tiesību ievērošanai. Šajā jautājumā komitejas nostāja vienmēr bijusi skaidra. Visi pieteikuma iesniedzēji, kas sasnieguši kādu no dalībvalstīm, ir neaizsargāti, gandrīz visi no viņiem ir veikuši tālu ceļu un saskārušies ar grūtībām un briesmām. Lai pielāgotos un sadarbotos ar iestādēm, viņiem ir jāpārvar ar valodu un kultūru saistīti un psiholoģiski šķēršļi. Lai gan jaunās ierosinātās procedūras ir skaidrākas, to piemērošana būs dalībvalstu iestāžu uzdevums. Jānoskaidro, kādi palīdzības un atbalsta veidi būs pieejami, ja darbā ar jaunajām procedūrām iestādes saskarsies ar grūtībām.

3.6. Saistībā ar ieceri saskaņot noteikumus par drošām valstīm jānorāda, ka EESK kopumā atbalsta pakāpenisku virzību uz pilnīgu saskaņošanu, piecu gadu laikā no regulas stāšanās spēkā valstu apstiprinātos drošu valstu sarakstus aizstājot ar Eiropas sarakstiem vai Savienības līmenī atzītu drošu valstu sarakstiem⁽²⁾.

3.7. Attiecībā uz pārsūdzības procedūru, EK priekšlikumā noteiktas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un paredzēti skaidri noteikti termiņi un automātisks apturošs spēks, izņemot gadījumos, kad atteikums saņemts paātrinātās procedūrās, kad pieteikums iesniegts pēc noraidījuma pirmajā patvēruma valstī, kad pieteikums noraidīts izteiktas vai neizteiktas aizsardzības zaudēšanas dēļ un kad tas saistīts ar lēmumiem par iepriekšēju rīcību.

3.8. Laika posms, kurā ir nodrošināta aizsardzība, tieši ietekmē integrācijas izredzes. Šim laikam jābūt pietiekami ilgam, lai nodrošinātu stimulus starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, iestādēm un darba devējiem.

⁽²⁾ EESK nostāja šajā jautājumā formulēta Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido ES kopējo drošu izcelsmes valstu sarakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai nolūkā un ar ko groza Direktīvu 2013/32/ES" (COM(2015) 452 final) (OV C 71, 24.2.2016., 82. lpp.).

4. Piezīmes par direktīvu, ar ko nosaka uzņemšanas standartus

4.1. EESK līdz šim aktīvi aizstāvējusi viedokli, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēju uzņemšanas apstākļi ir jāaskaņo ne tikai tādēļ, lai mazinātu viņu sekundāro pārvietošanos, bet galvenokārt tādēļ, lai vairotu sekmīgas integrācijas iespējas un visaptveroši aizsargātu pamattiesības.

4.2. EESK atzinīgi vērtē prasību, ka dalībvalstīs jābūt izstrādātiem ārkārtas pasākumu plāniem, lai nodrošinātu pieteikuma iesniedzēju pienācīgu uzņemšanu gadījumos, kad tajās ierodas nesamērīgs starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju skaits.

4.3. EESK pilnībā atbalsta Komisijas izvirzīto mērķi palielināt pieteikuma iesniedzēju pašpietiekamību un iespējamās integrācijas izredzes. Šis mērķis atbilst komitejas nostājam, kura atbalstīja ātrāku piekļuvi darba tirgum, kā arī piekļuvi pakalpojumiem un integrācijas veicināšanas programmām (piemēram, attiecībā uz valodu). Tādēļ piekļuves darba tirgum termiņa samazināšana, nosakot, ka tas ir ne vairāk kā seši, nevis deviņi mēneši no pieteikuma iesniegšanas brīža, ir solis pareizajā virzienā.

Briselē, 2016. gada 14. decembrī

*Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Georges DASSIS*
